

Any I. — Girona 27 Juny 1915. — Núm. 13

Preu de cada exemplar: 10 cèntims

“ART i SPORT” Revista quinzenal
Direcció i Administració: CALDERERS, 21, p.—S’admet col·laboració. No s’
tornen els originals. Dels treballs que se’ns remeti, en son responsables
llurs autors.

DIVAGACIONS ⁽¹⁾

(Acabament)

Així és, que no t’ deixis portar per vanitats i quimeres de cap mena, no volguis anar més enllà d’ aont la teva intel·ligència, per impuls propi, no pugui arribar i sobretot escolta la veu de la Natura. Jo voldria parlar-te llargament i, que tot lo que t’ digués fos clar i que tú ho compreguessis ben bé. Voldria que tot lo que jo faig indicis ofuscats, poguer-ho aclarir i decifrar amb la més plena convicció, però me ’s del tot impossible, tindria que profundisar molt, i aixó és una cosa que no ho puc fer, perquè, com ja t’ deia abans, no tinc la força prou potent, i aixó fá que ’m senti feble i el méu parlament esdevingui indecís, per aixó, tant sols faig disquisicions de coses que haurien d’ ésser afirmacions vigoroses i ben fermes. Ara mateix, el méu parlament ha arribat en el moment que ja no se que dir perquè ja no hi compreg res.

Com i de quina manera parla, tú me ’ts preguntat, amb l’ afany de volguer sapiguer una cosa nova, que tú no comprenies, mes jo, ja t’ ho he dit. Tot lo que t’ he dit, és lo que sé. No ’m demanis més perquè me ’s impossible revelar-te res més. Si jo t’ he parlat, no era per a desgranar un parlament ple de bel·leses, i que mes paraules te por essin l’ encís de la divina magnificència de la vida a davan dels téus ulls, i fer-te desvetllar les inquietuts adormides, si jó t’ he parlat, ha sigut tant sols perquè he considerat que, — en aque’s moments en que ’l téu esperi. és á terriblement exultat i

tú entregat en el vértic del desconsol, — necessiteves consol, mes tú, al sentir la meua veu, me ’ts in’errogat i ets volgut saber coses, que tú no sabs i que jo també ignoro, però jo he fet tots els esforços possibles per a complaure’t, t’ he contestat a tot lo que he pogut. —

—Es veritat, si jo t’ he interrogat ha sigut perquè ’ts comensat a parlar tant enigmàticament que jo no comprenia res. Jo t’ he escoltat tot el téu parlament amb fervent reculliment, i encara no he comprés res de tot lo que ’ts dit. —

—Aixó ja ho sé. —

—Si tú m’ haguessis parlat amb claretat...

—Si jo t’ hagués pogut parlar amb claretat i decifrar punt per punt, totes les coses, tampoc ho hagueres comprés. —

—Per qué? —

—Perqué tens l’ intel·ligència massa ofuscada. —

—Doncs’ jo t’ prego que vaigis revelant-me coses noves, encara que siga vagament. Aclareix-me l’ intel·ligència. Jo t’ ho prego! —

—Calla, que no sabs lo que t’ dius. Jo no puc parlar mes. Sols te diré que tot lo que t’ he dit, serenament ho meditis i amb fé pro-sagueix tot quan t’ he iniciat i ben prompte te possessionarás del téu Jo. Allavors serás home fort i convensut i al mateix temps compen-drás que Jo soc Tú.

—Jo tornes amb l’ enigma? —

—Enigma, vana paraula! Deixem riurer de la teua ignorancia. —

A l’ acabar de pronunciar aquestes paraules, vareig sentir ressonar una forta rialla que ’m va fer incorporar tot exultat i al mateix temps retornava en sí. Tot seguit torno a sentir la veu, però tota ofuscada que ’m va dir.

(1) Veigis els números 3, 7, 8, 11 i 12.

—No cal que t' exaltis que aixó no és res,
és el teu Jo que 's burla de TÚ.—

D' aquell dia ensá que resto ocupat en desenrotllar l' intel·ligència, per a enriquir-la, i prossegueixo fent tot quan me va dir aquella veu per a ben possessionar-me del meu Jo.

FREDERIC THONET

ESPLAI

Sou gentil i bella
com tendra poncella
en son esclatar:
potser l' alenada
de flor perfumada
la vida us va dar.

Claror matinera
a l' hora primera
us don goig diví.
Sou oi reialesa
d' eterna dolcesa
que no 's pot fingí.

L' estrofa sentida
del cor, ella ha ixida
amb pler divinal.
La esta amorosa
posen -hi una g'osa
té l' aire triomfal.

EMILI GRAELLS CASTELLS

BÉLGICA

AHIR

Damunt dels camps daurats, ont totes tremoloses,
Onejen les espigues, les rítmiques aloses
Prel·ludien encisades sos himnes nupcials;
Ensemps a l' oritzó, amb gesta soberana,
El Sol, amorosit, besant l' immensa plana,
Extent sa cabellera de trenes divinals.

Al poble rialler s' escolta una canturia,
Que el vent s' endú lleuger per tota la planuria,
Assadollant als cors d' un odi inussitat;

I dominant les veus, un crit funest de guerra,
Desfá per sempre mes la pau d' aquella terra,
Que mai el Deu d' amor havia abandonat.

La bella joventut. deixant l' eina molt noble
Del séu honrós treball. frisoza surt del poble
Armada fins les dents amb aparells de mort;
I en tant. ploren les mares, i tot plorant. somriuen,
Car si els séus fills s' en van, és per la Patria diuen;
La Patria, que és per elles el més sagrat tresor.

I el poble queda trist, sols s' ouen les campanes
Que toquen a oració. Les pletes soberanes,
No escoltarán els cànctics de ritme camperol;
S' hauran de contentar sentint a les aloses
Que per damunt dels camps s' empaiten amoroses
Assaborint el bes que 'ls hi regala 'l Sol.

AVUI

Damunt dels camps resats qu' els ossos festonejen.
Els corbs esgarrifencs, roncant. revoltejen,
Tot recordant macabrics sos infernals festins.
Per l' oritzó, cubert de immensa franja negra,
No vol esguardar pas la cara sempre alegrá
Del Sol, que abans besava la plana els dematins.

Del poble rialler ne queda un munt de runa.
Que. en nit de serenor, fins fa esllanguir la Lluna;
No canten les aloses dient se 'ls séus amors;
Les mares que ploraven i, tot plorant, somreien,
No corren per les planes ont sos fillets s' ajeien,
Cullint, per satister-les. algún pomell de flors.

No onejen les espigues damunt de les roselles;
Ni s' ouen les campanes, ni 's senten cantarelles;
Arréu tétric domina silenci esglañador;
La vida i l' armonía dels homes i les coses,
Amb traïdoria, l' odi, eternament ha foses,
Sembrant amb mala sanya la grana del dolor.

JIM.

ARRANJAMENT

PER JOAN GOMEZ

(Continuació)

Carles IV, judicà la corona a son fill Ferrán VII, quedant amb-dós enganyats per la pèrfida i traïdora política de Napoleó. En el viatge que 'ls reis feren a Bayona, Napoleó els obligà a renunciar al regne d'Espanya, cedint-lo al seu germà Josep Bonapart. Mes els espanyols no volgueren renunciar a llur independència, i el dia 2 de Maig de 1808, Madrid començà a escriure amb sang una de les planes més glorioses de l'història d'Espanya. Girona també contribuï amb la seva sang en tant honrosa tasca.

El cap d'alguns dies del sublavament de Madrid, els gremis d'aquesta capital se reuniren, presentant-se a l'Ajuntament per a manifestar que sostindrien amb les armes l'independència pàtria sacrificant, si fos necessari, les vides i hisendes, i demanant al mateix temps, posar la ciutat amb estat de defensa. Sapiguda la nova, entraren a la ciutat gran nombre de camperols sol·licitant armes i municions per a anar contra l'intrús.

Sabedors de qu'encara hi havia en la ciutat M. Schwisguth, intentaren assaltar el seu allotjament, impedit-ho Enric O. Donell, traslladant al oficial francès al castell de Monjuïc per a evitar l'escomesa dels gironins.

Alguns dies mes tard destituïren al governador perquè segons l'opinió de molts gironins era afrancesat, nomenant al coronel En Joan de Bolívar.

Durnat aquest temps la ciutat se proveï d'armes i municions i a cada ciutadà se li senyala el lloc aont tenia d'anar en cas de que la plaça fos atacada.

(Seguirà)

EL BÉS

Oh! do'ça nina la més hermosa
que la meva cara n'has besat,
la meva faç com vermella rosa
lo teu profons bés me n'ha deixat.
Lo teu bés n'és d'allò cremadís
cremadura que m'arriba 'l cor,
cremor que 'm fa venir un encís,
vers la bella natura, d'a nor.
D'una suau música harmoniosa
inspirada cançoneta 'n fá
d'una muntanya nevada, hermosa
dolça poesia 'n fa rimâ.
D'el senzill ocell et la canturia
en mig de los frondosos ramatges
d'una ombrosa, fresca boscuria,
ne canta amb pulcres, brillants imatges.
.....
Hermosa Museta del meu cor
no 'm deixis cantar més de ton bés
signe del més pur i joïós amor
d'un cor amb el foc de l'amor encés.

FHILOS

MOMENTS TRAGICS ⁽¹⁾

Baixava de Miramar, i me 'n vaig anar cap a l'escollera. Era una tarda d'istiu. El sol s'havia ja amagat darrera de Montjuïc. El castell es retallava en silueta, i a baix, el moll, estava amarat de l'ombra morada de la muntanya.

Allí vora l'aigua, tot desert. Un mariner anglès del carbó, que passava de tant en tant; un pescador de canya, damunt de les roques, i algún carabiner ensopit, assegut damunt d'alguna bota.

Me vaig assentar darrera uns fardos, vaig encendre un cigar, i, des d'allí, me vaig estar contemplant l'aigua, que de b'ava es tornava

(1) Del "Teatre Català"

verda, de verda groga, i de groga morada.

Me vaig tombar, i allí en un recó, de des d'aont no'm podien veure, vaig observar que hi havia dos homes, mal vestits, bruts, i de cara innoble, que s'estaven repartint un feixet de bitllets de banc.

Aixó me va estranyar, i vaig observar-los.

Un cop repartits, es varen aixecar. I ja anaven per anar-se'n, quan un va tocar el colce an el altre, senyalant a un senyor que venia, i es varen arropir an el seu lloc.

El senyor tindria cinquanta anys, i devia haver estat mariner, perquè portava sota-barba i era colrat; tenia els ulls blaus, i s'anava mirant els barcos amb posats de persona entesa.

A l'ésser allí aprop es va aturar, i quin no seria el meu esglai quan veig que 'ls dos homes fan un salt, li tapen la boca, li lliguen els braços, li arrenquen el portamonedes, el rellotge i la cartera, i d'una empenta el tiren al mar!

Vaig sentir el clapeig de l'aigua. Vaig donar l'home per ofegat. Vaig volger sortir, i no vaig poder. Vaig volger donar un crit de socors, quan del fons dos carabiners, que havien vist l'assassinat, vaig veure que anaven venint, amb tota la calma d'aquest món, i que quan varen ésser amb l'assassí, enlloc d'agafar-lo hi varen riure, els varen acceptar un cigar, i assassins i carabiners varen anar a cercar a la víctima, que havia pujat en una barca.

Suposo que 'l llegidor haurà endevinat tot seguit que estaven fent una pel·lícula.

SANTIAGO RUSIÑOL

GRAN-VIA. — No farém distinció de les pel·lícules que 'ns han exhibit en aquest cine, durant la darrera quinzena, puig totes han sigut bones.

Les atraccions notables, agradant-nos el treball força refinat del «duo» «Mary Bonetti».

* * *

IMPERIAL. — Actúa una companyia de sarçuela que 'l millor elogi que podem tributar-li és no parlar de la seva tasca.

* * *

TEATRE DE LA NATURESA

A VALLVIDRERA

Definitivament s'ha fixat la data del 11 de juliol per a la funció inaugural del Teatre de Natura de Vallvidrera.

Además de la senyora Fremont i el Sr. Giménez, que están encarregats dels protagonistes de l'«Arlesiana», pendrán part en la representació les senyores Antonia Verdier, Maria Vila, Josefina Moré i Carme Huguet i els senyors Munt, Rosés, Ballart, Bové, Estrems i Pallach.

La setmana entrant començarán els assaigs de l'obra, en la representació de la qual intervindrán además una nombrosa comparsa. Actualment i baix la direcció dels senyors Junyent, Pous i Pagés i Giménez está ja preparant-se en els Tallers del Gran Teatre Espanyol el vestuari, calçat i atreç necessaris, estudiant-se tots els detalls curosament, a fi de donar al conjunt una gran visualitat i un exquisit segell artístic.

El divendres se reuniren a Vallvidrera, el director general del Teatre de Natura, senyor Pous i Pagés junt amb les autoritats municipals de Sarriá i la comissió organitzadora de la festa, per a determinar les reformes a fer en els camins de accés i pendre mides per a la perfecta circulació de carruatges i automòbils.

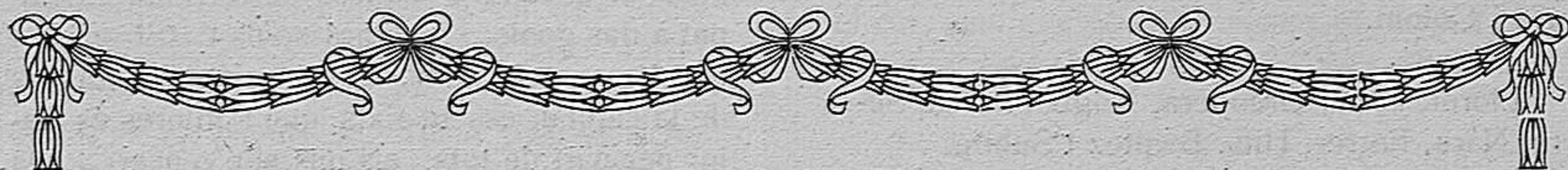
Próximament la premsa será invitada a visitar l'emplaçament del Teatre de Natura, a fi de que pugui fer-se càrrec de les seves admirables condicions i de les comoditats que oferirà al públic.

ESCRITORS QUE TRIUMFEN

JOSEP A. POGGIO, autor del monòlec «Lo que es la vocación!!»
que fou estrenat amb èxit, en el Teatre Principal.

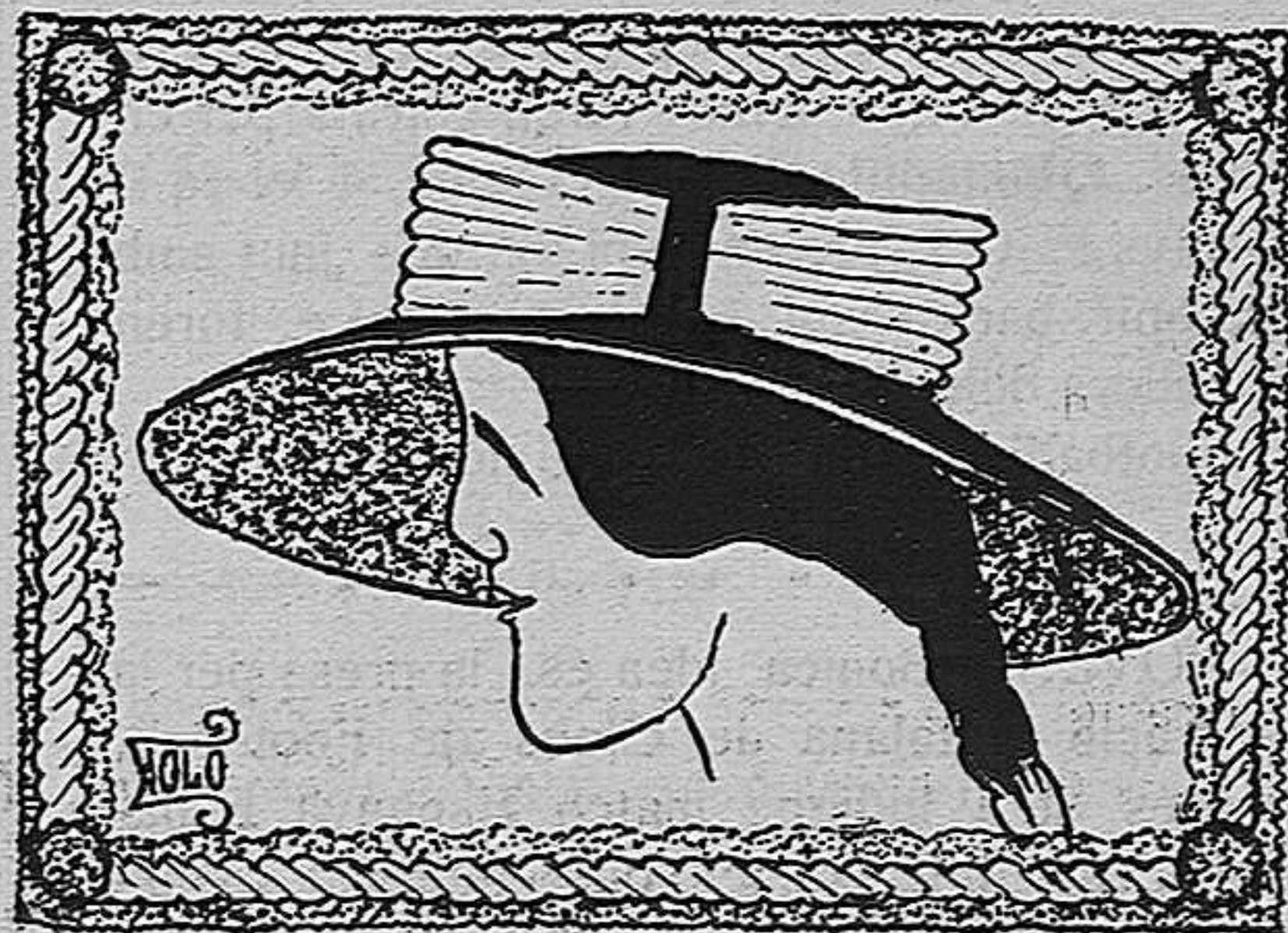
NOSTRES GENTILESES

Gracia divinal d' un somriure ingenuu que té l' encís de l' aubada... somris que 's continuat al romandra a sa vora el jovincel «guerrier», que no 's cansa d' expressar del libre de l' Amor, escullides i ardentes frases... Amor!, felicitat!, fé!, en la claretat de sa mirada que il·lumina i afalaga dolçament l' esperit de tot ésser, i ens recorda les hores amoroses d' uns passats i veements amors.

No se quina gracia és la del séu gest que 'ns atrau els esguarts i to'a ens he simpatisa.

L' endevinem creienta i humil i sen im per ella gran admiració, no sabem si per sa bellesa o per sa humildat.

Carolinita, de nostres gentileses sou desitjada.

L' «UNIÓ DEPORTIVA GERUNDENT-SE»,
VENÇ A L' ARENYS F. C. PER 4 A 1 GOALS
BRILLANT DEBUT DE L' «UNIÓ!»

Diumenge passat va celebrar-se a la vila d' Arenys de Mar, un interessantíssim ma'ch de fot-bol, jogant per primera vegada l' equip de l' «Unió» contra 'ls d' aquella localitat.

La lluita sígué espléndida, si bé potser un poc massa dura, però dels treballs d' uns i altres no 's podia demanar més; l' «Unió» va jugar tant i tant bé, que 'l públic, d' Arenys, —molt nombrós— a pesar de la recança que li feia veure perdra 'ls seus, esclatava amb grans aplaudiments, car era alló de veure jugar un partit important a l' ensemps que renyit.

Els equips s' alinearen de la següent manera:

U. D. G.: Viella, López, Bellsolá, Clará, Roca, Ferrer, Oliver, Quintilla, Fontás, Gomez i Colom.

Arenys:

Lloret, Pitar, Graupera, Nogué, Parés, Serra, Nara, Ferrer, Hita, Benitez i Subirá.

Com a referées, varen actuar mitj partit cada hui en Castillo del R. C. D. E. de Barcelona, i en Martorell, de l' «Strong F. C.» d' aquesta. No hi há perquè dir-ho que l' actuació d' aquests dos notables sportmans fou brillant.

Els goals de l' «Unió» foren entrats per en Fontás, Quintanilla, Roca i Gomez, i el de l' «Arenys F. C.», per en Benitez, que junt amb el keepir, back dreta i delanter centre, foren els millors dels d' allí.

Footballistes, hurra a l' «Unió»!!

* * *

NOVES.—Bonica idea és, la presa per la Federació Catalana de Clubs de Foot-Ball, després de l' indigne match Espanya Espanyol. Era l' única solució que quedava: expulsar als jugadors que foren causa d' aquell barbre espectacle.

Ara potser l' acord prés per la Federació, serveixi força de mira en aquesta massa inculta que corra pels camps de fot-bol i que per

desgracia, s'ha anat extenguent per tot arréu.

Peró de tots modos alegrem-sen; el primer pas és el més difícil. Ja está donat.

Seguim-lo bé que poc costará, i potser logrerem a poc a poc, i amb l' ajuda de tots, a arribar imposar novament les primeres i bones qualitats de tot jugador.

* * *

Avui se traslladen a Sant Feliu de Guixols per llui á contra el Palamós F. C., els notables jugadors que formen el primer equip de l' «Unió Deportiva Gerudent-se». El partit és esperat amb ansia per tot-hom, i més el recordar que l' últim jogat entre l' «Strong» i «Palamós» en el camp d' aquest darrer, fou un empat a dos goals, i que ara no és l' «Strong» el que 's presenta, sinó la selecció de jugadors de la capital, essent aixís, que l' interés és major per part de tots; els uns per vencer a una selecció i els altres per demostrar que l' unió fa la força. Son invencibles.

* * *

Es digne de tota lloança l' article publicat pèl setmanari barceloní *Renaiement*, sobre «Els crims del Foot-Ball».

Nosaltres com a devots de tota obra sportiva, el recomaném en gran manera a tots els directors i jugadors del fot-bol i en particular als de Girona.

* * *

Per la copa de Sant Feliu de Guixols, donada per l' Ateneu Sportiu de aquella ciutat, si han inscrit els Clubs de Palamós, Ateneu de Palafrugell, Unió Deportiva Gerudent-se i l' equip de l' Ateneu de Sant Feliu.

L' estat actual és el següent:

Palamós F. C. i Palafrugell 3 á 1 goals.

U. D. G. i A. S. Feliu va cedir els punts.

Palamós i A. S. Feliu 2 á 1.

Diumenge pròxim, com ja hem indicat toca jugar l' U. D. G. contra el Palamós F. C. i l' altra diumenge l' Ateneu de Palafrugell contra l' U. D. G.

El partit més emocionable de tots segurament serà el d' avui, per quin motiu i per poder donar una informació detallada a nostres lectors, anirà a la bonica ciutat de Sant Feliu de Guixols, el nostre redactor de sport.

* * *

Podém anticipar a nostres llegidors, que 'n el número proper publicarem la caricatura del primer referée oficial nombrat per l' U. D. G.

CORRESPONSALIA

ANGLÉS.—El dia 12, d' aquest mes debutà en el teatre «Circul Anglesense» la Companyia còmica-dramàtica Catalana i castellana que dirigeix el primer actor i director Ferrán Capdevila, i de la que forma part la primera actriu Anita Marí.

Posaren en escena el drama en tres actes «Mossén Janot». Es distingiren la Sra. Martí i els senyors Capdevila (F.) i Aguiló, respectivament en els papers de «Rosó», «Mossén Janot» i «Toni» i d' una manera molt notable, el senyor Jaume Capdevila, que feu una creació amb el paper de «Lluch», demostrant ésser un actor còmic de valú.

Acabaren amb «Genit i figura!...»

El dia 17, donaren la segona funció representant el bonic drama «La Reina Jove». La nombrosa concurrencia que hi assistí quedà bastant satisfeta i amb desitjos de tornar-hi en la propera funció per a quina está anunciat el drama d' en Benavente «La Malguerida» i «L' amic Cirera».

S. F.

* * *

VIDRERAS.—En el Teatre-Casino Unió d' aquest poble, la secció «Renaixement» de Cassà de la Selva, donà una escullida funció que fou un verdader éxit. Se posà en escena el drama en tres actes de I. Iglesias «La Resclosa» i les comedies «Un tros d' home» de l' Asmarats i «Troneres» de A. Portabella, distingint-se 'n la primera de dites obres les

senyoretas Lola Mestres, C. Boix i els senyors Puigvert, Mestres, Aleix i Blanchart; i en les comedies estigueren acertats tots els aficionats i en particular la Sta. Boix i els Sors. F. Xiberta i Sever Mestres per ses abtutats còmiques.

* * *

La secció «Art i Cultura» de dit Centre té en preparació el bonic drama «Els dos sargents francesos»

PERE GISPERT

* * *

BANYOLES.—En l' entitat «La Lliga» l' agrupació artística «Tallaví», donà una altra representació del drama «Lo Positivo». Tots els aficionats treballaren be, però el que estigué més acertat fou el Sr. Fábregas.

PENSAMENTS

La música no sols és la mel que endolceix el cor, sino que és a l' ensemps el capitell que enlaira l' ànima.

* * *

Quan més amarga trobem la mentida, més dolça s' ens fa la veritat.

* * *

L' amor sols té un camí, i en ell, ha de correr avant sempre: Si hi troba obstacles, ha d' apartar-los si no vol morir aprop d' ells.

* * *

Si la felicitat, pogués comprar-se amb diners, tots seríem lladres.

* * *

El riurer és patrimoni dels «feliços».

TRIBUNA LLIURE

A petició de molts de nostres ben-
volguts lectors hem obert aquesta
«secció lliure», aont se publicaran to-
ta classe de treballs siguin catalans o
castellans, sens que respongum dels
mateixos ni 'ns fem sol·lidaris del
criteri de llurs autors.

DEL ESTRO FEMENINO CAPRICHOS

PARA TI...

I

Yo quisiera morir y volver a nacer,
Yo quisiera olvidar y volver a querer;
Yo quisiera morir para no padecer
Y tu voz no escuchar, ni tus ojos ya ver.
Yo quisiera tener otros sueños de amor,
Y tu amor olvidar, y dejar de sufrir;
Yo quisiera sentir de otro amor el ardor;
Y gozar, y olvidar, y soñar, y reir,
Si desdeñas mi amor, ¿para qué he de llorar?
Si infeliz he de ser, ¿para qué he de penar?
Yo ya quiero morir y volver a vivir,
A otro dueño adorar, y a gozar, y a reir.
Con envidia verás las delicias de amor
Que con *él* yo tendré, que con *él* gozará,
Y de enojo dirás: «¡Oh mi amor!» «¡Oh dolor!»
«¡Oh mujer que perdí!» «¡Otra igual no veré!»
Es que el hombre es así, no calcula jamás
El valor del amor de una pobre mujer,
—Ella no tiene mas que un amor muy fugaz—
—El la dice:—¡Oh, mujer! ¡ya no debes querer!»

II

Yo quisiera morir y ser hombre al nacer,
Porque quiero gozar y no ya padecer,
Porque quiero reir, porque quiero engañar
A un varón que en una mujer se llegara a
[cambiar].
Quiero verle sentir los martirios de amor
Y la llama voraz de una ardiente pasión;
Quiero verle morir del acerbo dolor
Del amor que, tenaz, me incendió el corazón.
Quiero verle sufrir, quiero verle llorar
Como yo por su amor que me lleva a morir;
Quiero hacerle sentir que es amargo el vivir,
¡Sin amor! ¡con dolor!... ¡sin poder olvidar!
¡Oh la llama de amor que me obliga a sufrir!
¡Oh, pasión, que voraz no me dejas vivir!
Cese en mi tu furor, torna a el tu rigor,
Que su pecho glacial se derrita de amor.

III

Quiero verle mujer y de rabia llorar
al gustar de la hiel de las penas de amar,

Y yo ser un varón, un varón seductor,
Para hacerla soñar en quimeras de amor.

Y dejarla después, como a mi me dejó,
Y cansarme de amar, como *él* se cansó,
Y sumirla en dolor—¿qué mas dá si es mujer
Que no dona más bien que el de amar y querer?
Si, que es bello el querer y que es dicha el
[gozar!
¡Oh, mujer, que al vivir sólo sabes amar!
Yo quisiera morir y volver a nacer
Hecha un hombre, eso sí, pero nunca mujer.

LAGRIMAS

LA MUJER

SEGÚN VÍCTOR HUGO

La mujer tiene en su corazón dos gérme-
nes que llevan toda su vida, la coquetería y el
amor.

* * *

Las mujeres juegan con su belleza como
los niños con un cuchillo y a veces se hieren.

* * *

La mujer siente y habla con el tierno ins-
tinto del corazón que es infalible.

* * *

Nadie puede decir cosas tiernas y profun-
das a la vez, como una mujer. Dulzura y pro-
fundidad; hé ahí la mujer, hé ahí el cielo.

* * *

Basta una sola gota de vino para colorar
un vaso de agua; para teñir en cierto modo el
humor de toda una asamblea de mujeres be-
llas, basta la llegada de otra más bella, sobre
todo cuando no hay mas que un hombre.

* * *

Una de las magnanimidades de la mujer es
ceder.

* * *

La mujer muchas veces da el corazón y el
hombre toma el cuerpo.

* * *

La blancura del alma de las jóvenes, que
se compone de frialdad y alegría, se parece a
la nieve, se deshace al amor, que es su sol.

* * *

La mujer es arcilla que desea ser fango.